Dinsdag 27 Juli 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 3962

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Het Fascisme aan zijn eind.

Fascistische groet in Italië afgeschaft.

Alles wat aan Mussolini herinnert wordt verwijderd.

Berlijn volkomen verrast; weifeling bij de vazalstaten.

BINNEN EEN WEEK.

Italiaanse politieke kringen in Londen voorspellen, dat Italië binnen een week uit de oorlog tegen de Geallieerden zal zijn. Tegelijk zeiden deze kringen, dat het bombardement grote invloed heeft gehad op de reeks gebeurtenissen, welke daarop volgde. Vooral wees men op de ontkenning door het Vaticaan tijdens het weekeinde van de propaganda der as met betrekking tot de aanval.

Hoewel andere waarnemers in Londen niet zo optimistisch gestemd zijn hielden zij vol, dat een nieuw aanbod van Roosevelt en Churchill voor een „eervolle" nederlaag gretig aanvaard zou worden. De gebeurtenissen van de laatste dagen samenvattend, verklaarden zij, dat Mussolini de vorige week bijeenkwam met Hitler om hem te waarschuwen, dat zijn positie als dictator onhoudbaar werd en dat slechts het zenden van Duitse troepen naar Italië redding zou kunnen brengen (Londen, (AP) 26. 7).

VOLLEDIGE REVOLUTIE IN ITALIË.

Straatbetogingen, demonstraties, branden.

Het Italiaanse volk is uitgelaten van vreugde op het bericht van Mussolini's val na een carrière van meer dan 20 jaren fascisme. Deze 20 jaren betekenden voor Italië 20 jaren van oorlogsvoorbereidingen. Een enkele Italiaanse krant, die te Chiasso aankwam (Zwitserse grens), de Gazetta del Sport uit Milaan, zeide, dat juichende menigten de straat opdrongen toen de radio het bericht rondriep. De verduistering ten spijt betoogden ze langs de straten in Rome en drongen de lege zalen van het Palazzo Venezia binnen, van welks balcon de Duce ze al die tijd had toegeschreeuwd.

Geïmproviseerde betogingen ontstonden tegen het fascisme van welke menigten een oorverdovend gejubel opging, waaruit te horen viel „Leve Italië", „Leve de Koning", „Leve Badoglio", „Leve het Leger". De drommen voerden Italiaanse vlaggen mede, zongen oude strijdliederen van Garibaldi uit de tijd, toen Oostenrijk Italië bezette en het land in zijn vrijheidsstrijd gewikkeld was.

Een van de betogende menigten kwam in de buurt van het Quirinaal (paleis des konings — Red.), waar zij riepen den Koning te willen zien. Een andere menigte betoogde voor het Ministerie van Oorlog en bejubelde het leger. Weer andere menigten trokken naar andere voorname punten der Stad. Vooral voor de grote ruiten van de dagbladen, die in de buurt van de Piazza Colonna gevestigd zijn, was het druk. De Gazetta del Sport meldt ook soortgelijke betogingen in Milaan en Bologna.

In Como kwam het tot handgemeen tussen partijleden en niet-partijleden. De laatsten spuwden op de zwarthemden, rukten aan hun uniforms van welke de onderscheidingstekenen werden afgescheurd. Het gepeupel kwam los, wierp met stenen, trapte deuren in, smeet etalage-ruiten kapot en bestormde de kantoren van Musolini's krant „Il Popolo d'Italia". De fascistische reclameborden, die de laatste 20 jaren overal in den lande opgericht zijn, werden omvergetrokken. De roedenbundels, die ter versiering aan alle Italiaanse locomotieven en treinen in overvloed zijn aangebracht, werden eraf getrokken.

De radio deed niets. Verder dan het omroepen van de officiële communiqué's en het uitzenden van muziek kwam het niet.

Volgens berichten uit Bern kunnen de berichten, dat auto's en treinen gevorderd worden voor het terugbrengen van Duitse troepen naar Duitsland nog niet worden bevestigd. De eerste reactie van de nazies is zeker wel, dat er van terugtrekken op het ogenblik, dat het hele land in volledige omwenteling is, geen sprake kan zijn.

Omtrent waar Mussolini uithangt is nog geen definitief bericht bekend gemaakt, maar een diplomaat zeide, dat hij nog wel in Italië is, althans Maandagmorgen was hij daar nog. Als hij niet in het gevang zit, dan staat hij toch onder politieel gezag (Bern, (AP) 27.7).

OPRUIMING VAN FASCISTISCHE KENTEKENEN BEVOLEN.

Rome verwacht wapenstilstand binnen een week.

De carabinieri (dti is een corps in de trant van onze marechaussees, erg martiaal en straf in hun optreden, maar kleurrijk in hun uniform: Napoleonsteek, met rode zijde gegallonneerde donkergekleurde jassen, langwerpige „billentikkertjes", aan de panden van hun jas, aan het eind waarvan twee grote zilveren sterren, die onder het lopen op en neer gaan; iedereen is bang voor ze — Red.) blijken achter den Koning te staan en hebben de bewaking van orde en rust overgenomen.

Er is reeds een order uitgegeven, dat alle fascistische kentekenen in steden, dorpen en gehuchten, terstond verwijderd moeten worden. De fascistische militie is ingelijfd in het gewone leger. Aan loyale Italianen wordt gelegenheid gegeven de Partij te verlaten en toch in het legerverband te blijven. Allen die onder verdenking staan van te heulen met Mussolini worden ontwapend en opgeborgen.

Uit Duitsland komen treinen vol Italiaanse arbeiders terug, die in gejubel losbarsten, zodra ze over de grens zijn.

De voortdurende vredesbetogingen overal in Italië hebben ertoe geleid, dat het uitgaansverbod van zonsondergang tot zonsopgang nog is verscherpt en dat de maatregelen betreffende niet met meer dan 3 personen samen te zijn of te komen streng worden gehandhaafd.

De Italiaanse bezettingstroepen in Joegoslavië trekken naar de kust om spoediger te kunnen vertrekken, wanneer het te warm mocht worden. Naar verluidt voegen vele Italianen zich ook bij de Joegoslavische patriotten om tegen de Duitsers te vechten. De Italianen in Joegoslavië verwachten, dat zij niet meer zullen behoeven te vechten en dat de vrede naakt. In Rome verwacht men de wapenstilstand binnen een week, ook al heeft Badoglio gezegd door te zullen vechten. Over het algemeen ziet men in Badoglio's bevel een praemature uitlating, die wel weer ingetrokken zal worden. De eerste de beste gelegenheid zullen de Italianen wel aangrijpen om wapenstilstand te sluiten.

De Duitsers in Italië zijn uit het veld geslagen en weten niet wat te doen, ook al blijkt uit thans bekend geworden berichten, dat zij reeds een week geleden door Hitler op de hoogte gebracht zijn van het feit, dat er een crisis te wachten stond (Bern, (AP) 27.7).

HET IS NOG TE VROEG.

„Het is nog te vroeg om een behoorlijke mening te vormen over de invloed welke het aftreden van Mussolini zal hebben op de Italiaanse oorlogsinspanning", aldus sprak een Geallieerde officier in het Hoofdkwartier. Hij zeide, dat de officiële inlichtingen uit Rome op verschillende wijze kunnen worden uitgelegd en dat de militaire regering van Badoglio een vraagteken blijft tot de woorden door daden bevestigd worden (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 26.7).

ONRUST IN DE BALKAN.

Frank O'Brien seint uit Istanbul in een vertraagd telegram van 25 Juli:

Er begonnen tekenen te verschijnen in de Balkan waaruit blijkt, dat de As [wat er van de „As" althans nog over is. — Red.] daar misschien zal zwichten. Vooral Hongarije en Bulgarije vertonen de meeste symptonen van nervositeit. Premier Bogdan Philov van Bulgarije vaardigde een besluit uit waardoor alle Bulgaren boven de 16 jaar kunnen worden gestraft volgens de wetten van de staat van beleg. Dit ziet men als een teken, dat de Regering meent, dat de sabotage en pro-Russische activiteit in het land uitgaat van de jeugd op de scholen en universiteiten. Een ander besluit verbiedt den Bulgaren hun woningen te verlaten of in auto's te rijden tijdens het luchtalarm, onder straffe zonder waarschuwing te worden neergeschoten.

Reizigers uit Bulgarije delen mede, dat er een algemene staat van onrust en spanning heerst. Zij voorspelden, dat de reeks snelle Geallieerde successen in het Middellandse Zeegebied een opstand zou kunnen veroorzaken tegen het Bulgaarse bondgenootschap met de As. Reizigers uit Hongarije zeggen, dat dezelfde toestand heerst in dat land en dat de Hongaren definitief gekant schijnen te zijn tegen een verdere deelneming aan de oorlog.

Men gelooft, dat de As voor grote verrassingen staat en misschien zelfs de greep zal verliezen op Zuid-Oost Europa.

De Duitsers hebben zich echter hecht genesteld in Hellas en het gebied van de Aegeïsche Zee en zullen niet worden verdreven zonder strijd. Het is ook niet waarschijnlijk, dat een of meer vazallen van de As in de Balkan een bepaalde stap zal nemen alvorens de Geallieerde legers nabij zijn — dit uit vrees voor représailles van de nazies. (Istanbul, (AP) 26.7).

DE REACTIE IN RUSLAND.

Het Russische volk was geschokt door het nieuws van Mussolini's aftreden.

De radio en de nieuwsbladen verspreidden het nieuws zonder commentaar, doch de ogenblikkelijke reactie van het volk was, dat dit een ernstige klap voor Hitler was. In de huizen, op de trams en in de ondergrondse werd het nieuws opgewonden besproken. Sommigen waren van mening, dat Italië binnen enkele weken uit de oorlog zal vallen. Men voelt, dat Italië — zelfs als het de oorlog voortzet — dit maar halfjes zal doen. De Russen willen vooral weten welke invloed het zal hebben op het Sovjet-front. Men redeneert zo: dat indien het Geallieerde plan is om zich eerst van Italië te ontdoen, de dag veel nader zal worden gebracht waarop de Geallieerden een tweede front tegen Duitsland kunnen openen (Moskou, (AP) 26.7).

GEEN COMMENTAAR IN PORTUGAL.

De bekendmaking van Mussolini's val werd in de ochtendbladen van Lissabon op opvallende wijze maar zonder een enkel commentaar gepubliceerd. De foto's van Mussolini, den Koning en Badoglio werden ook afgedrukt (Lissabon, (AP) 26.7).

Het nieuws van vandaag.

De plaats, welke de Paus inneemt bij de huidige gang van zaken, trekt steeds meer de aandacht. Nu het Italiaanse volk van zijn tiran bevrijd is, keert het terug tot den Paus, en macht, die alle eeuwen door in Italië de beroeringen en onrusten heeft getrotseerd. Direct ging men op het St. Pietersplein betogen onder de ramen van de pauselijke vertrekken. Evenals zovele malen in verlopen eeuwen is geschied, schaart het Italiaanse volk zich rond den Paus om hulp. Wat de Paus gedaan heeft om Rome tot open stad te doen verklaren, is het onderwerp van een nieuwe brief, die Zijne Heiligheid aan Cardinaal Selvaggiani heeft geschreven. Het is wel merkwaardig, dat de grote internationale nieuwsbureaux zo weinig aandacht schenken aan de houding van den Paus juist deze laatste dagen.

Als gevolg daarvan publiceren ook de plaatselijke couranten — voor zover ze het niet van andere bronnen zelf opvangen — weinig of niets over de pauselijke actie. En merkwaardig genoeg heeft de Nederlandse uitzending van de BBC (die dus ook voor België bedoeld is) berichten omtrent den Paus, die in de Engelse uitzending van dezelfde instantie schijnen te worden weggelaten. Wel is melding gemaakt van Roosevelts pogingen om Rome tot open stad te doen verklaren, maar dat de Paus zulks ook gedaan heeft, wordt niet vermeld. Hoe dit zij, de houding van den Paus, nl. het bewaren van een stricte onzijdigheid, blijkt ook in dit geval weer de wijste te zijn geweest.

De koers, die de nieuwe Italiaanse regering ten aanzien van de oorlog gaat volgen, staat nog niet vast. Maar dat zij anti-fascistisch georiënteerd is, kan men wel opmaken uit de maatregelen, die sedert de verdwijning van Mussolini zijn getroffen. De fascistische militie, Mussolini's lijfcorps van een kwart-millioen man, is bij het leger ingelijfd. Alle fascistische kentekenen worden verwijderd, de fascistische groet is afgeschaft en alles wat aan Mussolinie herinnert, moet als hijzelf verdwijnen. Het volk is uitgelaten van vreugde. Spontane betogingen werden gehouden bij bekend worden van het nieuws. Men drong zelfs binnen in het Palazzo Venezia, van welks balcon de Duce zijn volgelingen tot de oorlog opruide.

De dijk van het fascisme is gebroken en de emoties van de menigte stromen thans over. De straffe maatregelen, welke Badoglio heeft afgekondigd, hebben echter tijdelijk een einde gemaakt aan de volksbetogingen. Zonder behoorlijke reden mag zich 's avonds niemand op straat begeven, vuurwapenen mag men in het geheel niet zich dragen enz.

Bereids is een nieuw cabinet in Rome gevormd, dat orde in de chaos zal moeten brengen. De namen der nieuwe Ministers vinde men op blz. 1.

Premier Winston Churchill heeft thans de officiële mening over de toestand in het Lagerhuis verkondigd. „Italië moet zich onvoorwaardelijk overgeven", zeide Churchill, „wil het niet van eind tot eind worden verschroeid, verbrand en verkoold". Ook zeide de Premier, dat nog geen vredesaanbod is gedaan door Badoglio. Ingeval de onvoorwaardelijke overgave geschiede, moet dit echter in zijn geheel wezen en niet bij stukken en brokken.

Ter bekrachtiging van Churchills woorden wordt de strijd op Sicilië verwoed voortgezet. Thans wordt hevig gestreden tegen de nazietroepen in het Noordoostelijk deel van het eiland en de opmars gaat niet dan over de lijken van gevallen Duitsers.

Stalin Leidt Orel - Offensief.

Vliegende Forten bestoken Duitse doelen.

Kiska tien maal gebombardeerd, ook Wake Island aangevallen.

Grote Duitse verliezen op Sicilië.

PAUS SCHRIJFT WEER AAN CARDINAAL SELVAGGIANI.

De Paus heeft weer een brief gericht aan den Vicarius-Generalis van Rome, Cardinaal Marchetti-Selvaggiani. In deze brief resumeert Zijne Heiligheid alle pogingen, die door Haar in het werk gesteld zijn om Rome tot open stad te doen verklaren.

Verder gewaagt de brief van pogingen, die door Roemenië en Hongarije indertijd zijn in het werk gesteld om door middel van de Heilige Stoel een separate vrede te sluiten. Dit heeft plaats gehad ten tijde toen Antonescu in Rome verbleef; tezelfdertijd was er toen een Hongaarse minister in Rome.

SPECIAAL RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Het volgende speciale communiqué werd door de radio van Moskou uitgezonden:

„Op 25 Juli overkwamen onze troepen in de richting van Orel de vijandelijke weerstand en tegenaanvallen. Het offensief werd voortgezet en men vorderde van 6½ tot 15 kilometer. Dertig bewoonde plaatsen werden bezet.

Hieronder behoorden Rykhnitsa, Gremyantsjevo, Zakharovka, Lebedikha, Voronets, Verkhnoye, Tagino en Mizhnoye Tagino. Ook het station van Blostsjinovka werd veroverd en ten Noord-Oosten van Orel aan de Westelijke oever van de Oka werden de bewoonde plaatsen Patsjomovo, Tsjizhovka en Narykovo genomen.

In de richting van Belgorod vonden verkenningsgevechten en in sommige sectoren gevechten van plaatselijk belang plaats.

In het Zuiden, in het Donbekken in het gebied ten Zuiden van Izyum en ten Zuid-Westen van Vorosjilovgrad, vonden intensieve verkenningen plaats. Tijdens de dag van 24 Juli ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 54 Duitse tanks. In luchtgevechten en door het afweergeschut werden 56 vijandelijke vliegtuigen neergehaald" (Londen, (AP) 26.7).

VERDERE VORDERING DER RUSSEN.

Als volgt luidt het speciale communiqué, dat door Moskou werd uitgezonden:

„Op 26 Juli zetten onze troepen in het district van Orel hun offensief voort en maakten zij van 5 tot 10 kilometer voortgang. Zij veroverden meer dan 70 bewoonde plaatsen. Ten Zuid-Oosten van Orel werden veroverd Zhizdry, Mikhovaya en Beresla.

Ten Noord-Oosten van Orel aan de oever van de rivier de Oka werden genomen: Malovorbina, Taskia, Volobuyevacemmoa, Samov, en Opolkovo. Ten Zuid-Oosten en Zuiden van Orel: Bogoroditsjaya, Dadidovo, Bornovo, Gossunovo, Azyorna, Beninusja, Yungdirovo, Boven- en Beneden-Kaminetz, Boven-Mukanovo, Zhiznovo, Volyastiersjina, Tsjernovye, Lamavetz en de spoorwegstations Kurakina en Yerovkina.

In de richting van Belgorod vonden verkenningsoperaties plaats en in verschillende sectoren werden gevechten van plaatselijk belang geleverd waarbij onze troepen hun posities verbeterden.

In het Zuiden, in het gebied van het Donbekken ten Zuiden van Izyum en ten Zuid-Westen van Vorosjilovgrad, vonden intensieve verkenningsoperaties plaats.

Op 26 Juli vernielden of beschadigden onze troepen aan alle fronten 52 Duitse tanks. 56 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten in luchtgevechten en door het afweervuur." (Londen, (AP) 26.7).

STALIN NEEMT DE LEIDING OP ZICH.

Lynn Heinzerling seint uit Londen: Stalin nam de rechtstreekse leiding van het offensief bij Orel op zich, terwijl de Russische legers steeds dichter de Duitse basis naderden uit het Noorden, het Zuiden en het Oosten. De Duitsers vechten verwoed en de weerstand is vergroot door reserves, welke per vliegtuig werden aangevoerd.

De toestand is veel ernstiger geworden voor den vijand, aangezien de Sovjet-strijdkrachten het thans op de stad zelf gemunt hebben na de dichte naziedefensies te hebben doorbroken. De colonne ten Zuiden en een ten Noorden bevinden zich reeds een heel eind voorbij Orel en indien zij samen kunnen komen zullen duizenden Duitsers worden ingesloten in de stad, welke een bevolking van 110.000 zielen heeft. Het leger ten Noorden bevindt zich binnen gemakkelijke geschutsafstand van de Orel-Bryansk spoorlijn.

Na alle Duitse winsten rond Belgorod, op 265 kilometer ten Zuiden van Orel, te hebben opgeruimd, zijn de gevechten daar geluwd tot patrouille-activiteiten. (Londen, (AP) 26.7).

TIEN AANVALLEN OP KISKA.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Noordelijk deel van de Stille Oceaan: Op 24 Juli voerden formaties van Warhawk gevechtsvliegtuigen van het leger 10 bombardements- en beschietingsaanvallen uit op de Japanse posities te Kiska. Talrijke voltreffers werden geplaatst op de startbaan en tussen de kanonstellingen. Een der Noordamerikaanse vliegtuigen keerde niet terug." (Washington, (AP) 26.7.)

JAPANSE WRAAKNEMING.

Het Chinese Hoofdcommando deelde mede, dat bijna honderd Chinese families het vorig jaar vermoord zijn door Japanse strafcolonnes in het Oosten van de provincie Tsjekiang alleen voor het bieden van hulp aan de bemanningen van verschillende Noordamerikaanse bommenwerpers. Deze landden langs de kust van de Chinese Zee na het bombardement van 18 April op Tokio. Duizenden woningen werden in dezelfde sector verwoest. (Tsjungking, (AP) 26.7).

Buitenland.

COMMENTAAR VAN CORDELL HULL.

Cordell Hull zeide, dat het tijdig en passend einde van Mussolini's bewind in Italië de eerste grote stap is in de spoedig een algehele vernietiging en uitroeiïng van het facisme.

Hull leverde het eerste officiële commentaar op de vervanging van Mussolini. Hij zeide op een persconferentie, dat de Geallieerden als de duivel vechten, in antwoord op de vraag wat de Verenigde Staten doen met het oog op de Italianen binnenlandse ontwikkelingen.

Hull gaf voorts te kennen, dat er geen verandering is in de politiek van onvoorwaardelijke overgave, welke door Roosevelt en Churchill werd vastgesteld. Indien alle aandacht wordt gevestigd op de strijd — aldus Hull — zullen de Geallieerden de oorlog veel eerder winnen. Hij legde er de nadruk op, dat thans alle aandacht wordt gewijd aan de militaire ontwikkelingen.

In antwoord op een andere vraag zeide Hull van mening te zijn, dat Japan ter deze kennis zal nemen van wat er in Italië geschiedt.

Toen men Hull vroeg of de Verenigde Staten zouden onderhandelen met Koning Vittorio Emmanuele of dat de Koning tot dezelfde als de fascisten zou worden gerekend zeide Hull, dat hij hierover niet met den President gesproken had. Hij ontkende, dat de Verenigde Staten reeds enkele maanden geleden contact zouden hebben gehad met den nieuwen Italiaansen Minister President: Maarschalk Pietro Badoglio.

In antwoord op een vraag of de voorwaarden van onvoorwaardelijke overgave ook van toepassing zijn op Hongarije, Bulgarije en Roemenië verwees Hull zijn ondervrager eerst naar Roosevelt en het Departement van Oorlog. Hij merkte echter op van oordeel te zijn, dat dezelfde voorwaarden, welke op de As van toepassing zijn ook gelden voor andere landen, die de oorlog tegen de Geallieerden voeren.

Een andere vraag was of Hull het Huis van Savoye beschouwde als behorende tot de fascistische partij. Hij antwoordde, dat voor zover het State Department weet de oorlog tegen Italië nog voortgezet wordt en dat men nog niet gekomen is aan deze vraag. Hij zeide geen bevestiging te hebben van de berichten, dat de Italiaanse troepen uit Albanië worden teruggetrokken. Het State Department — aldus Hull — heeft ook geen inlichtingen omtrent Mussolini's huidige verblijfplaats. (Washington, (AP) 26.7.)

EEN DER GROOTSTE VRAAGTEKENS.

Lewis Hawkins seint uit Londen:

Een der grootste vraagtekens in Italië's vertroebelde militaire uitzicht is de inlijving van een kwart millioen zwarthemden van de fascistische militie, welke beschouwd wordt als de best uitgeruste groep in het leger van 2 millioen.

Londense waarnemers wijdden bizondere aandacht aan Badoglio's officiele verklaring, dat de militie, waaronder Italië's enige overgebleven pantserdivisie behoort, vooral een integraal deel zal uitmaken van de strijdkrachten onder hem. Algemeen voelt men echter, dat het nog te vroeg is om te zegen welke rol Mussolini's privéleger zal trachten te spelen nu zijn opperchef verdwenen is.

Toen de fascistische militie in de twintiger jaren gevormd werd, was zij niet eens deel van het leger en zweerde slechts trouw aan Mussolini. In 1923 werd zij bij het leger ingelijfd, maar nog zwoeren de leden slechts trouw aan den Duce en niet aan den Koning gelijk de rest van de strijdkrachten. In 1940 begonnen de mannen van de militie ook de eed van trouw af te leggen aan den Koning samen met die aan den Duce.

Mussolini heeft dikwijls gepocht, dat de militie het krachtige wapen van zijn revolutie was en in een rede op 24 Juni tot de partij-leiders beweerde hij, dat de zwarthemden alle verzet tegen zijn régime zouden verpletteren.

Niet meer dan een-derde der overgebleven 1.750.000 man in de Italiaanse strijdkrachten wordt in Britse militaire kringen geacht betrekkelijk goed gewapend te zijn.

Ongeveer 500.000 man behoren tot de divisies voor de kustverdediging. Op Sicilië bleek hoe slecht deze bewapend zijn.

De terugtrekking van enkele divisies uit de Balkan en Frankrijk gedurende de laatste weken in acht genomen geloofd men dat de Italiaanse sterkte thans ongeveer als volgt verdeeld is: 27 divisies in de Balkan, 18 in Italië, 8 of 9 op Corsica en Sardinië en de resten van 8 tot 10 op Sicilië.

Er bestaat enig gevoelen, dat de terugkeer van de troepen naar eigen land onder Badoglio zal worden opgevoerd. Er is echter nog niets dat dit bevestigt.

De zwarthemden-divisies hebben bij wijlen tamelijk goed gevochten in Afrika, doch — gelijk de andere Italiaanse eenheden — zijn zij niet erg volhoudend geweest en soms hebben zij een armzalig figuur geslagen. (Londen, (AP) 26.7.)

ZUIDAMERIKAANSE MENINGEN UIT WASHINGTON.

De Zuidamerikaanse diplomatieke kringen in Washington zijn over het algemeen blijde over het nieuws betreffende Mussolini's val. Men is van mening, dat Italië wel spoedig uit de oorlog zal zijn.

Aurelio Concheso, ambassadeur in Cuba, zeide, dat het een stap is op de weg naar onvoorwaardelijke overgave, welke binnen korte tijd wel zal volgen.

De Pan-Amerikaanse ambassadeur Ernesto Jen Guardia zeide, dat het fascisme dood is en dat de gebeurtenissen van thans een voldoening voor de gehele wereld zijn.

De Braziliaanse ambassade had geen commentaar te leveren, doch zeide wel, dat de gebeurtenissen een belangrijke stap in de goede richting zijn om de oorlog te beëindigen.

Du Hart, eerste secretaris van de Mexicaanse ambassade, zeide bij afwezigheid van den ambassadeur zelf, dat hij Mussolini's heengaan toejuichte, omdat deze man zijn volk verraden had. Dit is het begin van het einde en een stap in de richting van overgave (Washington, (AP) 27.7.)

URUGUAY VERWELKOMT HET NIEUWS.

Terwijl de Uruguese nieuwsbladen het nieuws van Mussolini's ontslag als een nieuwe stap in de richting van een Geallieerde overwinning beschouwden, zeide Vice President Alberto Guani tot den vertegenwoordiger van de Associated Press, dat volgens zijn persoonlijke indruk „Badoglio's intrede in de Regering zal blijken de eerste van een reeks gebeurtenissen te zijn waardoor de volledige en ware bevrijding van het Italiaanse volk zal worden gebracht".

Guani, die vóór zijn post als Minister van Buitenlandse Zaken in de Regering van Uruguay een lange loopbaan als diplomaat in Europa had, zeide ervan overtuigd te zijn, dat slechts de ijzeren krijgstucht het Italiaanse volk tot nu toe belette te tonen, dat het meer dan genoeg had van het fascisme.

Toen het bericht omtrent de benoeming van Rafaele Guariglia tot Minister van Buitenlandse Zaken van Italië hem werd voorgelezen, zeide Guani, dat hij lange tijd vriend was geweest van Guariglia, dien hij beschouwde als een „onbevangen oprechte, diplomaat, die vriendschappelijke betrekkingen onderhoudt met de Italiaanse Koninklijke Familie. Hij leek mij niet erg ingenomen met het fascisme." (Montevideo, (AP) 26.7.)

ENKELE LOSSE MENINGEN.

De grote Spaanse Republikeinse kolonie in Mexico is opgetogen over de verwijdering van Mussolini. Sommige leiders leverden als volgt commentaar.

Indalecio Prieto zeide: „Mussolini's aftreden en de aanvaarding daarvan betekent — zo voel ik — een vredesvoorstel van het Italiaanse volk aan de Verenigde Landen".

Diego Martinez Barrio, de laatste President van de Republikeinse Cortes, zeide:

„Zeker moeten de Duitse Führer en de Quislings, die hem trouw blijven, duidelijk de toekomst zien, welke voor hen is weggelegd".

Juan Lluhi, vroeger hoofd van de Catalaanse Regering, zeide: „Italië zal een afzonderlijke vrede zoeken en de voorwaarden aanvaarden, welke de Geallieerden zullen opleggen".

Een der leiders van de Vrije Duitse beweging in Mexico, Enrique Gutmann, zeide: „Wij geloven, dat Mussolini's val een ogenblikkelijke psychologische weerslag zal hebben in nazie-Duitsland. (Mexico, (AP) 26.7.)

HET NIEUWE ITALIAANSE CABINET.

Radio-Rome maakte bekend, dat een nieuw Italiaans cabinet gevormd is.

Als volgt is het samengesteld: **Rafaele Guariglia**, Buitenlandse Zaken, **Bruno Fornscari**, Binnenlandse Zaken; **Senator de Galbo**, Italiaans Afrika; **Gaetano Azzariti**, Justitie; **Domenico Cartolini**, Financiën; **Generaal Antonio Sorice**, Oorlog; **Schout bij Nacht Raffaele De Courten**, Marine; **Generaal Renato Sandalli**, Luchtvaart; **Dr. Leonardo Severi**, Onderwijs; **Dr. Leopoldo Piccardi**, Corporaties; **Dr. Guido Rocco**, Volksontwikkeling; **Dr. Giovanni Acanfora**, Beurs- en Geldzaken; **Generaal Carlo Favagrosso**, Oorlogsproductie; **Dr. Pietro Baraono**, Onder-Secretaris van het Bureau van den Premier; **Dr. Domenico Romano**, Openbare Werken; **Dr. Alessandro Brizzi**, Landbouw en Boswezen; **Generaal Federico Amoroso**, Verkeer. (Londen, (AP) 26.7.)

TERUGROEPING ITALIAANSE TROEPEN UIT BALKAN?

Gemeld wordt, dat Badoglio opdracht gegeven heeft aan 22 Italiaanse divisies om naar huis terug te keren uit Joegoslavië en Hellas. Voorts zou hij nog 3 of 4 uit Frankrijk hebben teruggeroepen. (Algiers, (AP) 26.7.)

HET FRANSE BELANG BIJ DE ITALIAANSE GEBEURTENISSEN.

Semi-officiële Franse kringen zeiden, dat de noodzaak voor een snelle erkenning van het Franse Nationale Comité door de Vereningde Staten en Groot Britannië veel dringender geworden is als resultaat van Mussolini's aftreden. Men gaf uiting aan de mening, dat de benoeming van Badoglio het voorspel is van Italië's terugtrekking uit de oorlog. Indien dat gebeurt aldus zeiden de zegslieden - dan zal Frankrijk een der Verenigde Landen zijn, waarop dit direct invloed zel hebben. Niet slechts enkele delen van Zuid-Frankrijk, doch ook het eiland Corsica is onder Italiaanse bezetting.

Men zeide, dat 4 of meer Italiaanse divisies gelegerd zijn in Haute Savoie waar op zijn minst 300.000 jongelieden zich zouden schuilhouden in de bergen om te ontkomen aan dwangarbeid in Duitsland. De Fransen geloven, dat de terugtrekking van de Italiaanse bezettingstroepen een der voornaamste overwegingen zal zijn van mogelijke wapenstilstandsvoorwaarden. Het feit, dat delen van het vroegere Italiaanse rijk in Afrika veroverd zijn door troepen onder toezicht van de vroegere Vrije Fransen, geeft den Fransen een groter recht op medezeggenschap in regelingen met de Italianen. De Fransen zouden gaarne aan eventuele besprekingen deelnemen, niet als de Regering van Frankrijk, doch als officiële vertegenwoordigers van het Franse rijk overzee (Algiers, (AP) 26.7).

MUSSOLINI SPRAK VRIJDAG VOOR DE FASCISTISCHE HOGE RAAD.

Stefani deelde mede, dat Mussolini de avond vóór zijn aftreden een verklaring over de politieke en militaire situatie aflegde voor een buitengewone vergadering van de fascistische Hoge Raad. De bijeenkomst was de eerste sedert 7 December 1939. Radio-Rome zond het bericht uit. (Londen, (AP) 26.7).

„HITLER KAN HET HANDSCHRIFT OP DE MUUR ZIEN".

Premier John Curtin van Australië zeide, dat Mussolini's aftreden een dramatische onthulling is van de volledige verandering, die het Europese toneel in het afgelopen jaar heeft ondergaan. Hieraan voegde hij toe, dat Hitler het handschrift op de muur kan zien in het lot van zijn asgenoot. De Premier voorspelde, dat de weerslag in de bezette landen groot zal zijn (Canberra, (AP) 26.7).

„POLEN IS GEREED".

Wladyslaw Banaczyk, Minister van Binnenlandse Zaken in de Poolse Regering te Londen, zeide bericht ontvangen te hebben, dat de Duitsers voorbereidingen treffen voor het aanleggen van defensie-linies in de provincie-linies in de provincie Lublin in Polen, ongeveer 650 kilometer achter de huidige linie in Rusland. Hij zeide, dat volgens de berichtgeving alle wegen- spoorweg- en telefoonverbindingen tussen de provincie Lublin en de rest van Polen zijn verbroken en dat massa-moorden door de Duitsers worden gepleegd om het gebied te „zuiveren" van zijn Poolse bevolking.

De Minister schatte, dat in de gehele oorlog tot 1 Mei van dit jaar 1.800.000 Poolse Joden en 1.400.000 andere Polen door de Duitsers vermoord werden.

„In geval de val van Mussolini het gehele fascistische systeem doet instorten", aldus Banaczyk, „zal Polen misschien zeer spoedig de wapenen moeten opnemen. Wij zijn gereed." (Londen, (AP) 26.7).

2000 TON AAN BOMMEN OP ESSEN.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat Essen in de nacht van Zondag op Maandag getroffen werd door 2000 ton aan brisantbommen. Dit is vanzelfsprekend de hevigste aanval, welke ooit op deze industrie-stad van het Ruhrgebied werd gedaan.

De 2000 ton aan bommen werd geworpen binnen 50 minuten — dezelfde tijd als de 2300 ton de voorgaande nacht boven Hamburg ontladen werd. (Londen, (AP) 26.7).

VLIEGENDE FORTEN BOMBARDEREN DUITSLAND.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart en het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in het Europese krijgsgebied gaven het volgende communiqué uit:

„Grote formaties van zware bommenwerpers der Noordamerikaanse leger-luchtmacht vielen Maandag doelen in het Noorden van Duitsland aan, terwijl middelzware, lichte en gevechtsbommenwerpers van de Noordamerikaanse luchtmacht en de Royal Airforce Duitse vliegvelden in Frankrijk en België aanvielen.

De Vliegende Forten vielen rubberfabrieken te Hannover, duikboten- en vliegtuigfabrieken te Hamburg en de havenwerken te Wilhelmshaven en Wesermünde aan. Goede resultaten worden gemeld bij alle doelen.

In deze verrichtingen werden de bommenwerpers geëscorteerd en gedekt door escadrilles van de Royal Airforce en de Dominions. Deze vernielden 4 vijandelijke gevechtsvliegtuigen. Thunderbolts van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht voerden vluchten uit boven de kusten van Nederland en Frankrijk. Van al deze verrichtingen worden 23 bommenwerpers en 3 gevechtsvliegtuigen vermist" (Londen, (AP) 26.7).

AANVAL OP WAKE ISLAND.

Radio Berlijn zeide, dat volgens de radio van Tokio 8 Noordamerikaanse bommenwerpers Zondagmorgen een aanval deden op Wake Island. 2 Der Noordamerikaanse vliegtuigen zouden zijn neergeschoten tegen 1 Japans. (New York, (AP) 26.7).

AANVAL OP MALTA.

Vijandelijke vliegtuigen deden in de nacht van Zondag op Maandag een scherpe aanval op Malta. Zij liepen in een hevig afweervuur waardoor 3 toestellen werden neergehaald. Nachtjagers schoten nog 3 neer. De bommen werden geworpen over een uitgebreid gebied. (Malta, (AP) 26.7).

COMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

„Beaufighters van de Royal Airforce bombardeerden op 24 Juli overdag het vliegveld Kalamate in het Zuiden van Hellas. Voltreffers werden geplaatst op administratiegebouwen en de startbaan. Een vrachtwagen, welke met kanonvuur werd aangevallen, raakte in brand. Ook werd een aanval gedaan op het draadloze station en een kampement nabij Kyparisjia in hetzelfde gebied. Van deze en andere verrichtingen keerden al onze vliegtuigen veilig terug" (Caïro, (AP) 26.7).

LUCHTAANVALLEN VAN DE NACHT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht deden vliegtuigen van het Bommenwerperscommando een zeer hevige aanval op Essen. Het weer boven het doel was goed en de aanvankelijke berichten geven te kennen, dat het bombardement geconcentreerd en doeltreffend was. Mosquito's van het Bommenwerperscommando vielen objecten in Hamburg en Keulen aan. Vijandelijke vliegtuigen werden vernield door onze bommenwerpers. Mosquito's van het Gevechtscommando op patrouille boven het Noord-Westen van Duitsland, de Lage Landen en Frankrijk vernielden 3 vijandelijke vliegtuigen.

25 Vliegtuigen van het Bommenwerperscommando en 1 van het Gevechtscommando worden vermist van de nachtelijke operaties" (Londen, (AP) 26.7).

CURAÇAO

WISSELING COMMANDO BURGERWACHT CURAÇAO.

Met ingang van 27 Juli 1943 is de reserve 1e Luitenant der Genie K.N.L. W. J. Kögeler door den Algemeen Militair Commandant eervol ontheven van het commando over de Burgerwacht Curaçao en is met ingang van dezelfde datum tot Commandant Burgerwacht Curaçao benoemd, de reserve 1e Luitenant der Infanterie K.N.L. M. A. J. Voncken.

Niet in de gelegenheid zijnde van een ieder persoonlijk afscheid te nemen, wens ik langs deze weg mijn erkentelijkheid en waardering te betuigen aan alle burgerwachters van de Bewakingsdienst, Hoekmeetdienst en Politiedienst voor de getrouwheid en goede zin, waarmede zij hun plicht onder mijn commando hebben vervuld; en voorts te bedanken alle militaire en burgerlijke autoriteiten voor hun voortdurende steun en welwillende samenwerking, als ook de instructeurs voor hun immer betoonde toewijding.

Dat het de Burgerwacht Curaçao onder Commando van mijn opvolger wel ga.

Willemstad, 27 Juli 1943.

Kögler.

CATH. NEWSBULLETIN.

Uit het blad Catholic Newsbulletin van Aruba vernemen wij, dat tot agent voor Curaçao is aangesteld Pastoor Pater P. D. Elie O.P., Pastorie te Groot Kwartier, telefoon 1967. Onnodig te zeggen, dat wij blijde zijn, dat dit blad op Curaçao in zulke ijverige handen is gekomen. Het blad blijft met zijn kleine nieuwtjes altijd even interessant.

Churchill eist Italie's onvoorwaardelijke overgave.

„Wij zullen voortgaan oorlog tegen Italië te voeren van elke zijde."

„Het lijkt niet onwaarschijnlijk, dat het gehele fascistische bouwwerk aan puim zal storten, indien dit nog niet geschied is".

Britse Premier waarschuwt tegen al te groot optimisme.

Sprekende in het Lagerhuis zeide Premier Winston Churchill, dat Italië, indien het de oorlog voortzet in de komende maanden „van eind tot eind zal worden verschroeid, verbrand en verkoold". „Tot nu toe" — aldus Churchill — „werd geen vredesaanbod van Badoglio ontvangen".

„Wij zullen voortgaan oorlog te voeren tegen Italië van elke zijde en de orders te dien einde zijn reeds gegeven aan alle betrokken Geallieerde bevelhebbers".

„Het is ook in het belang van Italië, dat de onvoorwaardelijke overgave tot stand worde gebracht en niet bij stukken en brokken. Of dit kan of niet kan ik niet zeggen".

„Het Huis zal met vreugde hebben gehoord van de val van een der grootste misdadigers in deze oorlog", aldus ving Churchill zijn redevoering aan.

„Het einde van Mussolini's lang en streng regime over het Italiaanse volk merk ongetwijfeld het einde van een tijdperk in Italië. De hoeksteen van de fascistische boog is verbrokkeld en zonder te trachten te profeteren is het niet onwaarschijnlijk, dat het gehele fascistische bouwwerk in puin zal neerstorten, zo dit nog niet gebeurd is".

„Wij kunnen met reden verwachten, dat zeer grote veranderingen in Italië zullen plaatsvinden. Wat haar vorm zal zijn of welke inbreuk zij zullen maken op de strijdkrachten der Duitse bezetting is te vroeg om te voorspellen. De schuld en dwaasheid van Mussolini zijn het Italiaanse volk duur te staan gekomen. Het leek wel veilig in Mei 1940 om het vallende Frankrijk in de rug te steken en op te rukken naar de binnenzeeën en bezittingen in rond de Middellandse Zee van wat Mussolini ongetwijfeld oprecht geloofde, dat behoorde aan een decadent en geruïneerd Groot Britannië. Het leek zo veilig om zich te werpen om veel kleinere staten als Hellas. Maar er zijn onverwachte dingen gebeurd. Het is heel anders gegaan.

Na vele moeilijke wendingen van het fortuin en lange marsen van het lot hebben de Britse en Noordamerikaanse legers het Italiaans Afrikaans Imperium, het Noorden van Afrika en een groot deel van Sicilië bezet en staan zij thans aan de poorten van het Italiaanse vasteland, bewapend met de machten van zee en lucht en zeer grote amphibie-strijdkrachten, welke uitgerust zijn met elk modern wapen en instrument. Wat is het, Mijnheer de Spaeker, dat deze overmachtige strijdkrachten brengen naar Italië? **Mijnheer, zij brengen, indien het Italiaanse volk alzo beslist, de ontheffing van de oorlog, de vrijheid van slavernij en na een tussenperiode een waardige plaats in een nieuw gered Europa.** Toen ik vernam van de tonelen op de straten van de mooie stad Palermo bij de intrede der Noordamerikaanse legers en de vele berichten naging welke wij gewerden, dan kan ik er niet aan twijfelen, dat de grootste wens van het Italiaanse volk is om te worden bevrijd van de Duitse overheersers, om te worden gespaard voor een verdere geheel nutteloze vuurproef en om hun vroegere democratische instellingen te doen herleven.

Deze kunnen zij hebben. De keuze ligt in hun handen en wat is het alternatief?

De Duitsers willen natuurlijk, dat Italië het slagveld wordt en dat de krijg door Italiaanse offers en vernielingen zo ver mogelijk en zo lang mogelijk zal worden gehouden van het Duitse Vaderland. Indien de Italiaanse Regering en het volk verkiezen dat de Duitsers het naar hun wens zullen hebben, dan hebben wij geen andere keus. Wij zullen voortgaan oorlog te voeren tegen Italië van elke zijde — Noord, Zuid en van de zee, vanuit de lucht en door landingstroepen. Wij zullen ook pogen de grootste woede van de oorlog in steeds grotere mate op hen toe te passen.

De orders te dien einde zijn reeds gegeven aan de betrokken bevelhebbers. **De beslissing van de Italiaanse Regering en het volk om te blijven onder het Duitse juk zal de algemene loop van de oorlog niet ernstig beïnvloeden; veel minder zal zij de uiteindelijke resultaten wijzigen. Het enige gevolg ervan zal zijn, dat Italië in de komende maanden zal worden verschroeid, verbrand en verkoold van het ene einde tot het andere.**

Ik weet weinig of niets van de nieuwe Regering. Ik geef er geen mening over te kennen, doch het is duidelijk dat voor zover het hun eigen volk betreft zij een zeer belangrijke beslissing hebben te maken. Intussen hoop ik, dat de verschillende ontwikkelingen waardoor deze beslissing bereikt wordt haar loop zullen hebben onder geen andere druk dan die van de onverbiddelijke oorlogvoering. Dit kan wel enige tijd duren.

Churchill uitte echter een woord van waarschuwing:

„Wij weten niet wat in Italië zal gebeuren en nu Mussolini verdwenen is en de fascistische macht ontegenzeggelijk gebroken is, moeten wij niet zo dwaas zijn ons de middelen te ontzeggen, waarvoor wij tot een algehele overeenstemming kunnen komen met het Italiaanse volk."

„Wij willen zeker het Italiaanse leven niet verlagen tot een toestand van chaos en zelf geen enkel gezag hebben ,waarmede wij kunnen onderhandelen.

Door dat te doen zouden wij onzen legers en onze oorlogvoering de lasten opleggen om het gehele land kilometer voor kilometer te bezetten en de afzonderlijke overgave van elk leger in elk district, waar onze troepen binnenkomen, tot stand te brengen. Een ontzaggelijke taak om het land te bezetten en te besturen, zal op ons geworpen worden en een groot verbruik aan macht en nog veel meer aan tijd medebrengen.

Wij moeten oppassen om ons niet in zulk een positie te brengen als de Duitsers in zovele landen hebben gedaan, namelijk door met een systeem van gouwleiders in alle biezonderheden dag op dag het leven van een zeer grote bevolking te leiden en daardoor verantwoordelijk te worden voor hun onderhoud en welzijn. Zulk een gang van zaken zou in de practijk wel eens het begrip van bevrijding, hetwelk wij misschien spoedig zullen mogen brengen aan het Italiaanse volk, om kunnen zetten in een knorrige ontevredenheid tegen ons en al onze daden. De redders zouden spoedig kunnen worden beschouwd als tyrannen, zij zouden zelfs kunnen worden gehaat door het Italiaanse volk op dezelfde wijze of bijna evenveel als zij hun Duitse bondgenoten haten."

„Wij moeten de Italianen — om een huiselijke term te gebruiken — in hun eigen vet laten gaar koken en het vuur aanwakkeren tot wij van hun regering, of dengeen die voldoende gezag heeft, alle nodige vereisten te verkrijgen, welke wij wensen om de oorlog voort te zetten tegen onzen eersten en voornaamsten vijand, welke niet Italië, maar Duitsland is."

„Het is in het belang van Italië en ook in het belang der Geallieerden, dat de onvoorwaardelijke overgave van Italië in zijn geheel geschiedt en niet bij stukken en brokken.

Of dit kan worden bereikt kan ik niet zeggen, doch het volk in dit land en elders, dat niet voldoende kennis kan hebben van de krachten, welke aan het werk zijn of de juiste waarde aan alle feiten weet te hechten, behoort — geloof ik — op dit ogenblik zich te beperken in zijn spreken en schrijven om niet bij te dragen aan de werkzaamheden, moeilijkheden en verliezen van onze legers en de rampen te verlengen en verduisteren, welke thans de wereld kwellen.

In al deze zaken handelen wij natuurlijk in de nauwste samenwerking met de Verenigde Staten, onze gelijke deelgenoot en goede dappere makker in deze nieuwe ontzaggelijke onderneming in het Middellandse Zeegebied. Onze Russische vrienden worden ook geregeld op de hoogte gehouden. De Geallieerde bevelhebbers in het krijgsgebied van de Middellandse Zee zijn ook in de nauwste overeenstemming en de Britse en Noordamerikaanse legers onder hun leiding werken als waren zij het leger van één enkel land. Onze beide Regeringen zijn voortdurend met elkaar in contact door haar Departementen van Buitenlandse Zaken en ik correspondeer persoonlijk haast dagelijks onder het gezag van het oorlogscabinet met President Roosevelt. Ik heb mij voorgesteld, dat Zijner Majesteits Regering het recht heeft te vragen om een goed verder vertrouwen van het Parlement. Na jaren van grote moeilijkheden en gevaar voeren wij een steeds meer succesrijke oorlog en politiek en ik ben er zeker van dat het Huis ons niet zal willen onthouden van de grootste vrijheid om op te treden in het belang van de natie naar wij het beste oordelen in deze biezondere en snel gaande tijd".

„Ik wil nóg een woord van waarschuwing laten horen en ik geloof, dat het niet ongelegen komt op een ogenblik, dat — niet onnatuurlijk — ons optimisme ten top stijgt. Wat is Italië als oorlogvoerend land? Italië is — of liever was — misschien één-tiende van Duitslands macht. De Duitse tyrannie wordt verwoed aangevallen van elke kant.

Machtige slagen aan het Russisch front die verreweg alles overtreffen wat wij of de Verenigde Staten tot nu toe op het land gedaan hebben, hebben in de maand Juli zeer diep wonden toegebracht aan het Duitse leger. De systematische verplettering van de Duitse steden duurt meedogenloos en met steeds groeiende kracht voort.

De geest van verzet stijgt hoger in alle onderworpen landen. De Duitse heerschappij wordt volgehouden van de Noordkaap van Noorwegen tot het eiland Creta slechts door boosaardige, meedogenloze, wrede repressailles en moordpartijen.

De Duitse hoop ten aanzien van de oorlogvoering zinkt ongetwijfeld even snel als de duikboten.

Maar de Duitse nationale kracht is nog groot. De Duitse legers, hoewel ernstig gehavend door drie Russische campagnes, is nog intact en ongebroken. Hitler heeft onzer zijn bevelen meer dan 300 Duitse divisies, de satellieten niet inbegrepen.

Drie kwart ervan is mobiel en de meeste worden nog goed uitgerust. Wij bestrijden enkele van deze divisies thans op Sicilië en wij zien dat zij hardnekkig weerstand bieden in posities, die geschikt zijn voor de verdediging.

Het gezag van de Centrale Regering van Duitsland heeft wat op en dringt door in elke vorm van het Duitse leven.

De hulpbronnen van een dozijn landen liggen in hun handen voor ontginning.

De uitzichten van de oogst schijnen betrekkelijk goed te zijn.

Deze oorlogsmachines van de nazies is als een nachtmerrie voor Europa welke zij van plan zijn volledig te vernietigen. En de zaken van Italië moeten worden behandeld zonder een ogenblik het voornaamste doel uit het oog te verliezen.

Zowel onze strategie en politiek, durf ik te zeggen, is gerechtvaardigd door de gebeurtenissen en ik hoop het Parlement nog verdere bewijzen ter staving van deze bewering te zullen aanbieden. Doch wij kunnen geen enkele vergissing toelaten, welke wij met een goed vooruitzicht kunnen voorkomen en evenmin kunnen wij door enig wanbestuur toelaten, dat de sombere reis, zal worden verlengd, waarin wij zullen volharden tot het einde. (Londen, (AP) 27.7).

Eerste Lustrum Aero Club Curaçao.

Vliegveld bij Brievengat wordt voor de club in orde gemaakt, zegt Ir. Groote namens den Gouverneur.

Voorzitter Van der Most van Spijk roemt medewerking Bestuur.

De Heren Ir. A. van der Most van Spijk, J. Nukoop en J. Kerrebijn, respectievelijk Voorzitter, Secretaris en Penningmeester van de Aero Club Curaçao, moesten Zondag vele handen drukken en vele gelukwensen in ontvangst nemen bij de viering van het eerste lustrum dezer bekende Curaçaose vliegvereniging.

Op Hato had de ontvangst plaats en velen kwamen van hun belangstelling getuigen, waaronder Ir. Joannes F. Groote, namens den Gouverneur van Curaçao, Schout-bij-Nacht Carel J. Baron van Asbeck, Algemeen Militair Commandant en Schout-bij-Nacht Theodore Edson Chandler, Noordamerikaans bevelhebber op Curaçao, alsook andere vooraanstaande burgers en militairen.

Het weer was mooi en uitermate geschikt voor de afwerking van het rijke programma, bestaande uit oefenvluchten, passagiersvluchten en kunstvliegen. Het nummer escadrille-vliegen kwam jammer genoeg te vervallen. Dat de gasten ten zeerste genoten, bleek wel hieruit, dat de stemming spoedig soepel en opgewekt werd.

Hiertoe droegen de cocktails en het noenmaal nog bij en zeker niet in het minst de charme der gastheren.

Toen allen om de rij tafels gezeten waren, nam de Heer Van der Most van Spijk het woord. Ongeveer als volgt sprak hij:

„Dames en Heren.

Als Voorzitter van de Aero Club Curaçao is het mij een voorrecht heden bij de viering van het eerste lustrumfeest der Vereniging u allen van harte welkom te heten. Een speciaal woord van welkom wil ik richten tot den Heer Groote als vertegenwoordiger van Zijne Excellentie den Gouverneur, den Algemeen Militair Commandant Schout-bij-Nacht Van Asbeck, den Heer Korthals, Onder-Directeur van de C.P.I.M.; Dr. IJsselstijn van de K.L.M.; Kapitein Venema; den Heer Kiès, Hoofdvertegenwoordiger van de K.N.S.M. A special word of welcome to Admiral Chandler.

In de luchtvaart gaat alles snel. Vijf jaar van de luchtvaart is lang en wij vinden ons 5-jarig bestaan een dergelijke mijlpaal, dat wij gaarne een groter vliegfeest zouden hebben gegeven.

Dit is helaas onder de gegeven omstandigheden niet mogelijk. Hato is niet langer uitsluitend burgerluchthaven, maar in de eerste plaats militair vliegterrein, zodat een langdurig programma zeer grote kans zou lopen door een onveilig signaal van de starttoren te worden gestopt. Het is daarom dat wij genoodzaakt werden ons programma te beperken zodat deze morgen eigenlijk een gewone Zondagmorgen is geworden, waarbij wij hebben uitgenodigd de instanties en personen, die ons bij de oprichting en tijdens de 5 jaar van ons bestaan van hun sympathie hebben doen blijken door de vereniging op velerlei wijze te steunen.

Wanneer wij terugblikken op de afgelopen 5 jaar, dan zou ik hiervan het volgende willen memoreren.

De Vereniging werd opgericht op 25 Juli 1938 op initiatief van den Heer Van Nijmegen Schonegevel. Wij begonnen met een 30-tal leden, waarvan 12 de vlieglessen volgden. Om de vliegkosten laag te houden, werd alle werk door het Bestuur belangeloos gedaan.

Ik moge allen, die ons hun medewerking verleenden, wel bedanken. In de afgelopen vijf jaren werd in totaal ruim 2000 uren gevlogen verdeeld over circa 6000 vluchten. Opgeleid werden in totaal 40 leerlingen tot het vliegbrevet A.

Ondanks ons harde werken zouden wij nimmer hebben kunnen bereiken wat wij bereikt hebben, indien wij van buiten niet zulk een grote hulp van verschillende zijden ontvingen.

In de eerste plaats kregen wij hulp van het Gouvernement, hetwelk *f* 200,— subsidie verstrekte per gebreveteerd lid. Ik verzoek den Heer Groote hiervoor onze dank over te brengen aan den Gouverneur.

In de tweede plaats moet genoemd worden de C.P.I.M. en voorts de K.L.M., de K.N.S.M., de A.M.C., de Heer Gauw en de Raad van Beheer. De Nederlandse Burgerluchtvaart is thans in het Moederland en in Oost-Indië lamgelegd en hier in het gebiedsdeel Curaçao wordt zij voortgezet.

Ik wil eindigen met het uitspreken van de hoop, dat de tijd niet ver meer zij, dat de Nederlandse luchtvaart zich weer vrij zal kunnen ontwikkelen zoals vóór de oorlog het geval was."

In antwoord op de rede van den Voorzitter van de Club wenste de Heer Groote der Aero Club geluk met hetgeen reeds bereikt was onder het actieve Bestuur. Als geschenk van het Gouvernement bood hij voorts aan om het vliegveld bij Brievengat ten behoeve van de Club in orde te laten maken. Vooral met het huidige gebruik van Hato als militair vliegterrein achtte de Heer Groote het wel gewenst, dat de Club voortaan een eigen terrein zal hebben. Het mooie aanbod van het Gouvernement viel vanzelfsprekend in goede aarde en oogstte een flink applaus.

Ook de Algemeen Militair Commandant sprak nog een woord van waardering, waarop de Heer J. Kerrebijn als penningmeester den Voorzitter namens de Club een stoffelijk blijk van erkenning aanbood voor de vele diensten, welke de Heer Van der Most van Spijk aan de Club heeft bewezen. Het geschenk, dat bestond uit een gouden herkenningsteken van de club met erop ACC geflankeerd door twee vleugels, werd ten zeerste bewonderd, vooral daar het door een Curaçaose firma vervaardigd werd.

De aanwezigen gebruikten verder vele versnaperingen en lange tijd bleef men nog bijeen onder gezellige kout.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika: Noordamerikaanse en Canadese troepen hebben verwoede Duitse tegenaanvallen in de centrale sector van Sicilië in stukken gesneden en rukken vooruit over een terrein, dat bezaaid is met Duitse doden.

— **Algiers: De radio van Algiers deelde mede, dat onderhandelingen voor een wapenstilstand met Italië tijdens de nacht geopend werden. Geen bron of bevestiging van dit bericht werd gegeven.**

— **Londen:** Hamburg is in de afgelopen nacht door Mosquito's van de Raf aangevallen. Dit is de vijfde aanval op de grote haven binnen 48 uur.

— **Washington: (spoed) De Marine deelde mede, dat Noordamerikaanse gevechtsbommenwerpers het eiland Kiska bestoken op een wijze, welke doet veronderstellen, dat de invasie ervan op handen is. Nog tien aanvallen werden gedaan op de Japanse installaties en deze reeks aanvallen werd Zondagnacht nog gevolgd door een vliegtuigaanval op ongewoon grote schaal.**

— **Washington:** Knox zeide, dat een formatie van Liberator zware bommenwerpers Wake Island heeft aangevallen.

— **Washington (spoed): President Roosevelt zal morgenavond een half uur voor de radio spreken. Zijn rede werd door het Witte Huis aangekondigd als „van groot belang". De rede zal beginnen om 21.30 uur (21 uur Cur. tijd).**

Raad van Toezicht op de Practizijns.

Over de positie van het Hof van Justitie als tuchtrechter.

Het Hof moet vrij en onbevangen tegenover de partijen en de feiten staan.

„Het toezicht over advocaten behoeft als zodanig niets met rechtspraak en rechterlijk macht te maken te hebben".

Enige tijd geleden is door Zijne Excellentie de Gouverneur bij de Staten van Curaçao een Landsverordening ingediend „tot wijziging en aanvulling van de Rechtsbijstandsverordening".

In dit ontwerp werd o.a. het volgende voorgesteld:

1e. ingesteld wordt een Raad van Toezicht en Discipline, belast met de zorg voor de eer van de stand der practizijns en met het toezicht over de handelingen der practizijns als zodanig.

2e. ingesteld wordt een Raad van Appèl, welke instantie in hoger beroep de beslissingen van de Raad van Toezicht en Discipline zal beoordelen.

3e. gecreëerd wordt het instituut der herziening van alle tuchtrechterlijke uitspraken.

4e. voorzien wordt in de rechtsovergang door het in het leven roepen van bepalingen van transitoirrechtelijke aard.

De samenstelling van zowel de Raad van Toezicht en Discipline als de Raad van Appèl werd zodanig ingericht, dat slechts een lid van het Hof van Justitie in elk der beide Raden kan zitting nemen.

Naar aanleiding van dit ontwerp, dat zeker ook in verband stond met het verzoekschrift van enige practizijns, die zich beklaagden over gebrek aan rechtszekerheid, werden in het College der Staten van Curaçao de volgende interessante beschouwingen gehouden:

De meeste leden wilden een woord van dank tot het Bestuur richten wegens het feit, dat het zo spoedig na de indiening van het schrijven der Staten dd. 30 December jl., No. 105 gevolg heeft willen geven aan het daarin gedane verzoek.

Ongelukkig gekozen tijdstip, volgens enkele leden.

Enkele leden achtten echter het tijdstip voor een wijziging van de Rechtsbijstandverordening in die zin, dat elk toezicht over de practizijns aan het Hof van Justitie wordt ontnomen, wel zeer ongelukkig gekozen, aangezien een ieder onmiddellijk verband zal zoeken tussen de onlangs door het Hof ten aanzien van enige practizijns genomen disciplinaire maatregelen en het ontnemen van het destijds bij landsverordening aan het Hof opgedragen toezicht op de practizijns. Het Hof, zal daardoor officieel worden gedesavoueerd, hetgeen een zeer zware slag zal zijn voor het toch reeds zozeer verzwakte prestige van het Hof en dus ook voor de rechtspraak in dit Staatsdeel, wat niets anders dan een funeste invloed kan hebben op het gehele staatsbestel, waarvan immers in een democratisch geregeerden staat, het gezag van de rechterlijke colleges een der grondslagen is.

Practisch komt het hierop neer — aldus deze leden — dat aan het Hof, dat te goeder trouw en naar beste weten de het Hof bij de wet opgedragen taak heeft vervuld ter bescherming van de belangen der rechtzoekenden, thans wordt te kennen gegeven, dat het Gouvernement verder geen vertrouwen meer in het Hof als toezicht houdend college heeft en daarom het Hof verder als zodanig wenst uit te schakelen.

Maar, indien het Gouvernement openlijk doet blijken, dat het geen vertrouwen meer heeft in het Hof als toezichthoudend college over de practizijns, hoe — zo vroegen zij — kan men dan verwachten, dat de bevolking in dit Staatsdeel nog vertrouwen zal hebben in hetzelfde Hof als hoogste Rechtscollege, in welke hoedanigheid het Hof talloze veel belangrijker en veel ingewikkelder rechtsvragen heeft op te lossen dan het vrij simpele toezicht op een klein aantal practizijns medebrengt, en voor de oefening van welk toezicht thans het Gouvernement aan een willekeurig samengestelde commissie wel vertrouwen wil schenken.

Of het Hof nu een beslissing in Raadkamer neemt in een materie het Hof bij een bizondere wet (Rechtsbijstandsverordening) opgedragen, dan wel voluntaire of conscientieuze jurisdictie oefent, maakt principieel immers geen verschil.

En evenmin is het in te zien — zo betoogden zij — waarom men het gezag van het Hof wel zou moeten hooghouden in het laatste geval, maar niet in het eerste.

Noch valt het te begrijpen dat de practizijns — die de eed van eerbied voor de rechterlijke autoriteiten hebben afgelegd — wèl aan die eed gebonden zijn t.a.v. het Hof voluntaire of conscientieuze jurisdictie oefende, maar allen eerbied voor het Hof ongestraft uit het oog zouden mogen verliezen indien datzelfde Hof krachtens de wet optreedt als tuchtrechter over de practizijns.

Een afdoend middel, maar erger dan de kwaal.

Nu wordt het van Gouvernementszijde wel voorgesteld alsof men met deze wetswijziging slechts beoogt het Hof te beschermen tegen processen, gelijk onlangs door een der practizijns tegen de leden van het Hof zijn gevoerd, maar deze redenering is wel uitermate simplistisch; men zou b.v. even goed het Koningschap kunnen afschaffen uit vrees voor aanslagen tegen de vorstelijke personen, of de politie uit vrees voor daden van geweld tegen de agenten.

Dit middel is ongetwijfeld afdoende, maar veel erger dan de kwaal.

Vanzelfsprekend dienen dergelijke processen zoveel mogelijk te worden voorkomen, maar niet door het toezicht over de practizijns aan het Hof te ontnemen, maar door den practizijns bij te brengen dat zij eerbied verschuldigd zijn aan het door de wet over hen gestelde tuchtcollege, en zeker indien dit college het Hof van Justitie is.

De positie van het Hof van Justitie als tuchtrechter, zoals die is neergelegd in de Rechtsbijstandsverordening is juridisch geheel dezelfde als die van Hof en Hoge Raad in Nederland wanneer deze in hoger beroep uitspraak doen over een beslissing van de Raad van Toezicht en Discipline (art. 32, ten derde Reglement III K.B. van 17 Augustus 1929 Staatsblad 422): immers ook daar oefenen Hof en Hoge Raad geen eigenlijke rechtspraak uit, maar geven ingevolge gemeld K. B. slechts een beslissing als door den burgerlijken rechter in Raadkamer, een tuchtrechterlijke beslissing (Reglement III, art. 35 ten derde).

Mitsdien zou een advocaat in Nederland, indien hij het met een zodanige tuchtrechterlijke beslissing van Hof of Hoge Raad niet eens is, even goed als hier is gebeurd, dat Hof of de Hoge Raad een proces kunnen aandoen uit onrechtmatige daad. Toch lijkt het niet waarschijnlijk, dat de wetgever in Nederland, teneinde een dergelijk absurd proces te voorkomen, het toezicht over de advocaten in tweede instantie aan Hof en/of Hoge Raad zal gaan ontnemen.

Het wijzigingsvoorstel is afgezien van het feit, dat het krenkend moet worden geacht voor het Hof en zeker op dit moment, ook op zichzelf onlogisch, aangezien het Hof, of de rechterlijke colleges, zich laten voorlichten door de practizijns, en in zekere zin met deze moeten samenwerken, en het dus ongewenst moet worden geacht dat het Hof zou kunnen worden gedwongen met een practizijn samen te werken van wie het Hof oordeelt, dat hij het practizijnschap niet waardig is, hetgeen immer juist bij uitstek de rechterlijke colleges kunnen beoordelen, die den practizijn in al zijn gedragingen van nabij hebben kunnen gadeslaan.

Wil men een (eerste) instantie meer in het leven roepen, dan is daartegen naar het inzicht dezer leden geen enkel bezwaar, integendeel, maar het Hof behoort, zoals ook in Nederland het laatste woord te hebben.

Het doel van de rechterlijke macht.

De andere leden brachten hiertegen het volgende in: De Curaçaose Staatsregeling draagt den rechter rechtsmacht op, een taak die de rechter niet aan andere organen of ambtenaren kan overlaten en die deze ook niet van hem kunnen overnemen.

Met dit doel, en met geen ander doel, is de rechterlijke macht in het leven geroepen. Als er sprake is van rechters, behoort men zich levendig voor ogen te houden, dat de rechter steeds beschikbaar moet zijn voor de rechtspraak, en dat bij geen landsverordening of Gouvernementsbesluit den rechter een taak mag worden opgelegd, waardoor het hem op een gegeven ogenblik onmogelijk wordt gemaakt de functie uit te oefenen waarvoor het rechterlijk ambt geschapen is. Zodra aan het licht komt dat een rechtscollege een bepaalde zaak niet kan behandelen, omdat een landsverordening dat college werkzaamheden opdraagt, waardoor het als rechter wordt uitgeschakeld, moet de landsverordening voor de Staatsregeling wijken, en rust op den wetgever de plicht die verordening terstond in te trekken.

Een weinig tactische opmerking.

De voorstelling van enkele leden als zou de onderhavige wijziging der Rechtsbijstandsverordening op een zeer ongelukkig gekozen moment zijn gekomen en de aanneming daarvan neerkomen op een officieel desavoueren van het Hof, is niet alleen geheel onjuist, doch bovendien weinig tactisch.

Ongetwijfeld heeft het geen zin te ontkennen, dat de aanleiding tot het verzoek der Staten aan den Gouverneur, gelijk vervat in hun brief van 30 December 1942 gelegen is in feitelijke gebeurtenissen, met name ook in een procedure gevoerd door enige practizijns, die zich beklaagden over gebrek aan rechtszekerheid. Het is de Staten inderdaad voorgekomen, dat inderdaad de Rechtsbijstandsverordening een al te simpele procedure bevat voor de disciplinaire bestraffing van de practizijns.

Reeds toen hebben de Staten duidelijk en gemotiveerd aangegeven de redenen, waarom zij in verband met de ontwikkeling waarin dit Staatsdeel thans verkeert, het noodzakelijk achtten, dat het toezicht over practizijns door een afzonderlijk College wordt geoefend. Daardoor toch voorkomt men alle verwikkelingen en complicatien, die uit een concentratie van bevoegdheden van uiteenlopende aard in één hand kunnen voortvloeien.

Het wekt dan ook bevreemding, dat het thans naar voren gebrachte bezwaar niet eerder is geuit. Het onderhavige ontwerp toch, bevat niet anders dan een tegemoetkoming aan het toenmalige verzoek der Staten zelf.

Hoezeer echter het verzoek der Staten zijn aanleiding heeft gevonden in feitelijke gebeurtenissen, anderzijds hebben de Staten er zich tot nu toe zorgvuldig van onthouden een oordeel uit te spreken over deze feiten.

Terecht hebben zij gemeend, dat niets aan het recht en de mogelijkheid om dat te bereiken in de weg moet staan. Ook het Hof van Justitie zal er geen bezwaar tegen hebben, dat de rechtsprocedure zo goed mogelijke garanties biedt voor wie daarvan gebruik maakt.

De voorstelling van de leden, die bezwaar maakten sluit dan ook het ernstige gevaar in, dat de weigering om een betere rechtsprocedure te scheppen, als vrees voor de gevolgen daarvan zou kunnen worden uitgelegd. En zulk een interpretatie zou het vertrouwen in het gezag aanzienlijk meer schaden, dan het door deze leden gesignaleerde gevaar.

Geen gebrek aan vertrouwen in den rechter.

Volgens de thans aan het woord zijnde leden, bestaat het grote nadeel, verbonden aan het toezicht van het Hof van Justitie over de practizijns hierin, dat de taak van het disciplinair college vrijwel altijd nauw verband zal houden met rechtszaken. Dat is ook door de meerbedoelde gebeurtenissen zeer duidelijk gebleken. Waarom zou men niet aan dit bezwaar tegemoetkomen door de beide taken te splitsen en waarom zou het wenselijk zijn om de rechtszekerheid nog uit te stellen?

En als door het splitsen dezer taken, derhalve door het toezicht over de practizijns op te dragen aan een afzonderlijk college, moeilijkheden of geruchtmakende processen kunnen worden voorkomen, zien de thans aan het woord zijnde leden niet in, waarom het vertrouwen in het Hof vervolgens dient te worden betrokken in de quaestie.

Hierin ligt geen gebrek aan vertrouwen in den rechter; maar onjuistheden, ongewenste verhoudingen worden uit de wettelijke regelingen verwijderd. Het Hof moet vrij en onbevangen tegenover de partijen en de feiten staan. Geen rechter mag zich van te voren rechtstreeks of zijdelings, ook niet in een andere qualiteit, uitlaten over een zaak, die voor het Hof zou kunnen komen. Dat is een imperatieve eis; daaraan mag in geen enkel opzicht getornd worden. En dan is het volkomen onverschillig of het rechtscollege in eerste instantie dan wel in appèl een beslissing geeft buiten rechtsgeding; want als de zaak aan het oordeel van dat college als rechtscollege onderworpen wordt, moeten de rechters zich verschonen of gevaar lopen op de openbare zitting te worden gewraakt.

Het Hof moet vrij komen voor het enige doel, waarvoor het Hof in het leven geroepen is.

Gebleken is, dat de combinatie „strafrechter-burgerlijke rechter-tuchtrechter" verwikkelingen met zich medebrengt, waarvan de rechtsbedeling direct de nadelige gevolgen ondervindt. Dan moet de Rechtsbijstandsverordening die de oorzaak daarvan is, herzien worden. Andere instanties moeten met het toezicht belast worden, ten einde het Hof vrij te maken voor het enige doel waarvoor het Hof in het leven geroepen is. De gerezen moeilijkheden moeten zo spoedig mogelijk uit de weg geruimd worden en het is verantwoordelijk dat uit te stellen.

De Raad van Toezicht zal niet willekeurig zijn samengesteld, zoals de enkele leden het doen voorkomen. De personen die daarvoor in aanmerking worden gebracht zijn volkomen bevoegd en in staat voor de eer van de practizijns stand te waken; volkomen bevoegd en in staat een oordeel uit te spreken over wat behoorlijk en toelaatbaar is. Een zodanig samengestelde Raad van Toezicht biedt alle waarborgen en levert zelfs het voordeel op, dat de Raad van meer kanalen inlichtingen ontvangt dan het Hof, dat als zittende magistratuur gewoon is af te wachten wat het voorgelegd wordt.

De vergelijking, dat men, even goed als het ontnemen van bedoel toezicht aan het Hof, het Koningschap zou kunnen afschaffen uit vrees voor aanslagen tegen vorstelijke personen, gaat op en in het oog lopende wijze mank. Aan de bewegingen van vorstelijke personen zijn met het oog op hunne veiligheid nu eenmaal eenige beperkingen gesteld. Met het oog op hunne veiligheid worden bizondere maatregelen getroffen.

Zo ook hier. Het Hof van Justitie wordt niet afgeschaft.

Slechts wordt een niet-noodzakelijk terrein, dat grote kans oplevert voor complicatien, aan het Hof ontzegd.

Het verschil der dingen in Nederland en in Curaçao.

Een beroep op de Nederlandse regering gaat ook niet op. Vele dingen gebeuren op Curaçao, die in Nederland ondenkbaar zijn. Vele dingen gebeuren in Nederland, die in Curaçao onbereikbaar zijn.

Slechts is het evident, dat het onderhavige ontwerp terecht uitgaat van het principe, ook in Nederland aanvaard, dat toezicht over advocaten als zodanig niets met rechtspraak en rechterlijke macht te maken behoeft te hebben.

In Nederland zijn er vijf hoven en rechtbanken met een uitgebreid aantal rechters, en bovendien is er, voor wat de kleine rechtbanken betreft, mogelijkheid van verwijzing naar een aangrenzende rechtbank. Bij ons is er maar één rechtscollege, bestaande uit een gering aantal personen; en de leden van dat college treden zelfs in de eerste instantie op. Een vergelijking met Nederland is niet altijd door te voeren.

Het zou struisvogelpolitiek zijn niet te willen inzien, dat het prestige van het Hof van Justitie — als rechtscollege — kan worden geschaad door handelingen van dat college in een andere hoedanigheid. De enige basis om dergelijke schade aan het prestige te voorkomen, is een splitsing der bevoegdheden.

De goede trouw van het Hof.

Nimmer hebben de Staten getwijfeld aan de goede trouw van het Hof bij de hem opgedragen taak, maar dat wil geenszins zeggen, dat dit Hof onfeilbaar is, of dat het vertrouwen in dat College voldoende moet zijn om alle processuele zekerheden achterwege te laten. Deze bewering is er op gericht om de Staten een mening te ontlokken omtrent actuele gebeurtenissen. Daarop moet niet verder worden ingegaan. Doch anderzijds ligt het ook niet op de weg der Staten om „de practizijns bij te brengen dat zij eerbied verschuldigd zijn aan het door de wet over hen gesteld tuchtcollege", noch om uit te maken hoever deze eerbied moet gaan. Zeker is, dat zowel tuchtcollege als practizijns hun plichten en rechten hebben en dat boven alles de wet, die deze rechten en plichten regelt, geëerbiedigd moet worden.

Verschil van opvatting omtrent de bevoegdheid of omtrent de interpraetatie van een of ander artikel sluit eerbied voor de rechterlijke autoriteiten niet uit. Ware het anders, dan zou men nooit hoger beroep of cassatie van een vonnis mogen aantekenen, dan zou men nooit op een openbare zitting mogen debatteren met den ambtenaar van het openbaar ministerie, die ook een autoriteit is.

Terloops moet er de aandacht op gevestigd worden dat het onderhavige ontwerp de mogelijkheid opent dat ook een ambtenaar van het openbaar ministerie in de nieuwe raden zitting neemt. Terecht mag het openbaar ministerie op een zetel aanspraak maken.

Ook critiek op de Hoge Raad is mogelijk.

Vonnissen en zelfs arresten van de Hoge Raad worden volgens democratische beginselen openlijk in de vrije pers en in tijdschriften bestreden. En niemand neemt er aanstoot aan. Integendeel worden er op die wijze nieuwe gezichtspunten geopend.

Dat het Hof gedwongen zou kunnen worden met een practizijn samen te werken van wien het Hof oordeelt dat hij het practizijnschap niet waardig is, is niet wel denkbaar. Men moet aannemen, dat het nieuwe tuchtcollege zijn taak naar behoren zal vervullen, terwijl dengenen, die zich niet met de beslissingen van dat College kan verenigen, over verschillende rechtsmiddelen zal beschikken. Het hier bedoelde geval zou zich alleen kunnen voordoen, indien het oordeel van het Hof dat een persoon het practizijnschap niet waardig is, zou afwijken van de opvattingen, welke algemeen worden gekoesterd.

De conclusie dient derhalve te zijn, dat zo spoedig mogelijk de wijziging in de Rechtsbijstandsverordening, zoals in het ontwerp geprojecteerd, dient te worden aangebracht, waarbij over de feitelijke gebeurtenissen der laatste maanden bij voorkeur geheel dient te worden gezwegen.

Dat het prestige van het Hof door de gebeurtenissen van de laatste maanden verzwakt zou zijn, is een bewering, welke de thans aan het woord zijnde leden geheel voor rekening en verantwoordelijkheid laten van de beide leden die de ze hebben geuit. Die uitlating is noch van het Bestuur, noch van de Staten afkomstig.

Algemeene Bekendmaking.

De Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Curaçao,

GELET op de artikelen 3, 4 en 6 van de Proclamatie van den 15den Juli 1943, (P. B. 1943 No. 127), houdende bepalingen betreffende het toezicht op photographische werkzaamheden in het in Staat van Beleg verklaard gebied:

Maakt Bekend:

1: Het register, bedoeld bij artikel 3 van de Proclamatie van den 15den Juli 1943 (P. B. 1943 No. 127) houdende bepalingen betreffende het toezicht op photographische werkzaamheden in het in Staat van Beleg verklaard gebied zal vermelden:

a: de datum van de aflevering van be desbetreffende chemicaliën;

b: de aard en hoeveelheid van de chemicaliën;

c: de naam en de woonplaats van dengene, aan wien de chemicaliën zijn afgeleverd.

2: Het register, bedoeld bij artikel 4 van de Proclamatie, sub 1 bedoeld d, zal vermelden:

a: de datum van ontvangst van het te bewerken photographisch materiaal

b! den naam en de woonplaats van dengene, die het photographisch materiaal ter bewerking heeft aangeboden;

c: de aard en hoeveelheid van ket te bewerken photographisch materiaal

d: de aard van de door den bewerker verrichte werkzaamheden;

e: de darum van aflevering van het bewerkte materiaal;

f: den naam en de woonplaats van dengene, aan wien het bewerkte materiaal is afgeleverd.

3; De registers, sub 1 en 2 bedoeld, worden doorloopend bijgehouden en op den laatsten dag van iedere maand ter inzage aangeboden aan het Hoofd van de Militaire Censuur.

4; Als plaats voor de inlevering van chemicaliën, als bedoeld, in artikel 6 van de Proclamatie, sub 1 bedoeld, worden aangewezen de politiewachten op de verschillende eilanden.

Willemstad, Curacao, den 26 Juli 1943

De Procureur-Generaal voornoemd,

TH. van der LAAN.